

Dosarul nr. 2rac-59/2022
2-20070191-01-2rac-05042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurocons Group”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Building Stage” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eurocons Group” cu privire la încasarea penalității contractuale, împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 18 iunie 2020, SRL „Eco Building Stage” a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva SRL „Eurocons Group” cu privire la încasarea penalității contractuale în mărime de 89 285,40 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 150 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 03 decembrie 2019, între SRL „Eco Building Stage”, în calitate de vânzător și SRL „Eurocons Group”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a echipamentului de joacă nr. 046.

Potrivit pct.1.1 al contractului, vânzătorul este obligat să vândă cumpărătorului, să livreze și să instaleze la locul de aflare a cumpărătorului echipament de joacă, iar conform pct. 1.2. cumpărătorul se obligă să primească echipamentul, să pregătească spațiul pentru desfășurarea lucrărilor de asamblare și instalare al acestuia și să achite prețul stabilit în condițiile prevăzute de contract.

Conform pct. 2.2, valoarea contractului este de 109 271 de lei, iar pct. 2.4 stabilește faptul că achitarea contractului se face în următoarea ordine: suma de 10 065 de lei din valoarea totală a contractului urma să fie achitată în numerar în termen de 5 zile după data semnării contractului, iar suma de 99 206 de lei din valoarea totală a contractului urma să fie achitată în termen de 15 zile lucrătoare după semnarea facturii și actului de primire - predare.

Potrivit pct. 3.5 al contractului, livrarea mărfii urma să fie efectuată cu transportul vânzătorului în termen de 30 de zile din momentul achitării plății de

avans stabilite conform pct. 2.4.1.

A susținut că, chiar la data de 03 decembrie 2019 în baza contractului nr. 046 SRL „Eco Building Stage” a livrat o parte din mărfuri, fapt confirmat prin factura fiscală nr. IM1101259 din 03 decembrie 2019, și de actul de primire-predare din aceeași dată.

Prin urmare, SRL „Eurocons Grup” a efectuat plata sumei de 10 065 de lei în aceeași zi, fapt confirmat de actul de verificare.

A menționat că, la 24 decembrie 2019, vânzătorul a livrat restul echipamentului în valoare sumei de 99 206 de lei conform contractului, fapt confirmat prin factura fiscală nr. IM1101273 din 24 decembrie 2019 și de actul de primire-predare din aceeași dată.

A indicat că, după expirarea termenului de 15 zile lucrătoare după semnarea facturii și actului de primire-predare din 24 decembrie 2019, pârâtul a acumulat o datorie față de SRL „Eco Building Stage” în mărime de 99 206 de lei.

Întru respectarea soluționării circumstanțelor apărute pe calea extrajudiciară și întru respectarea prevederilor pct. 8.1 al contractului de vânzare-cumpărare, la data de 06 februarie 2020 în adresa SRL „Eurocons Group”, a fost expediată pretenție, prin care a solicitat achitarea sumei de 99 206 de lei, în termen de 5 zile lucrătoare de la recepționarea pretenției.

La 18 februarie 2020, reclamantul a mai expediat o reclamație solicitând repetat achitarea sumei datorate în decursul a 5 zile lucrătoare, reclamație recepționată de SRL „Eurocons Group” la 20 februarie 2020.

La 24 septembrie 2020, de către SRL „Eurocons Group” a fost efectuată plata datoriei către SRL „Eco Building Stage” în mărime de 99 206 de lei.

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral.

S-a încasat din contul SRL „Eurocons Group” în beneficiul SRL „Eco Building Stage” suma de 89 285,40 de lei, cu titlu de penalitate contractuală ce derivă din executarea cu întârziere a obligației contractuale și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 5 150 de lei, iar în total suma de 94 435,40 de lei.

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Eurocons Group” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, potrivit materialelor cauzei se atestă că SRL „Eurocons Group” avea o datorie scadentă în mărime de 99 206 de lei, până la data de 18 iunie 2020, când a fost înaintată acțiunea în instanța de judecată de către SRL „Eco Building Stage”.

Din conținutul cererii de apel, instanța de apel a reținut că, apelantul este în dezacord cu hotărârea instanței de fond în partea încasării penalității în mărime de 89 285,40 de lei, considerând-o ca fiind una disproporționat de mare în raport cu suma datorată, solicitând să fie micșorată până la suma de 8 928,54 de lei.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că apelantul nu obiectează împotriva penalității prevăzute de pct. 6.1. din contractul nr. 046 din 03 decembrie 2019 or, la materialele cauzei nu se atestă careva probe în acest sens.

Colegiul a notat că, suma de 89 285,40 lei, cu titlu de penalitate de întârziere calculată pentru perioada 09.01.2020 - 06.07.2020, este întemeiată și probată prin calculul anexat raportat la obligația neexecutată (f.d. 52). Or, apelantul a stins datoria în mărime de 99 206 lei la data de 24 septembrie 2020, ulterior perioadei pentru care

a fost calculată penalitatea de întârziere, conform pct. 6.1. din contract.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii acțiunii, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

La 22 februarie 2022, SRL „Eurocons Group” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, adoptarea unei decizii noi privind modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea ce ține de suma penalității încasate, prin micșorarea sumei de la 89 285,40 de lei la suma de 17 857,08 de lei.

În motivarea recursului SRL „Eurocons Group” și-a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată menționând că, la examinarea cauzei instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a aplicat prevederile art. 953 alin. (1) din Codul civil.

A susținut că, la caz, mărimea penalității contractuale de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere și suma totală a penalității încasate, este disproporțional de mare în raport cu suma datorată. Datoria SRL „Eurocons Group” față de reclamant, s-a format inclusiv din cauza crizei de achitări provocate de pandemia COVID 19 și restricții esențiale de activitate aplicate în cadrul stării de urgență pentru perioada de 17.03.2020 – 15.05.2020 prin Hotărârea nr. 55 din 17.03.2020 precum și prin dispozițiile emise de Comisia pentru Situații Excepționale. În motivarea deciziei instanța de apel nu s-a expus asupra relevanței acestor circumstanțe, și dacă aceste circumstanțe sunt de natura să influențeze asupra încălcării termenilor de plată.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerare achitățile benevole a datoriei efectuate de către pârât, la etapa de până la începerea examinării cauzei în fond, ceea ce atestă buna credință și poziția constructivă manifestată de SRL „Eurocons Group”, cu toate că situația financiar-economică a întreprinderii a fost dificilă.

Recurentul a menționat că prejudiciul cauzat ca urmare a creșterii ratei inflației pentru toată perioada neachitării a datoriei (08.01.2020 – 24.09.2020), a constituit doar 1020,86 de lei, respectiv mărimea penalității de 17 857,08 de lei este o despăgubire justă și echitabilă pentru întârzierea onorării obligațiilor de plată.

La 05 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de SRL „Eurocons Group”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 147).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021.

La data de 23 decembrie 2021 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 122), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 februarie 2022 astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Eurocons Group”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurocons Group”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh